

ligt at gaa til den Forhøjelse, der her er foreslaaet. Jeg erindrer, at ved første Behandling af Sagen blev der af et enkelt Medlem her i Salen — jeg tror, det var min ærede Sidemand til venstre, det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) — udtalt en Tvivl om, at det nogen Sinde skulde lykkes at komme af med de nye Skatter, som vi nu staa i Begreb med at indføre. Jeg tror, at man kan spare sig denne Bekymring for Brændevinsskattens Vedkommende, thi hvis den Nædgang i Forbruget, som vi nu have kendt gennem 40 Aar, fortsættes, og det er der al Grund til at tro, at den vil, tilmed da vi nu lægge en betydelig Skat paa — det er jo en Forøgelse med over 200 pCt., vi her staa i Begreb med at indføre —, vil den Tid komme og komme inden ret længe, da den Skatteforøgelse, vi her indføre for Spiritus' Vedkommende, bliver ret illusorisk, da vi atter komme ned paa samme Beløb, som vi staa paa i dette Øjeblik. Men i Øjeblikket og i den nærmeste Fremtid vil denne Skatteforøgelse kunne anvendes til delvis Dækning af det Under-skud, vi staa med, og det er til dette Formaaals Opnaaelse, Regeringen har foreslaaet Forøgelsen, og Flertallet er gaaet med til at anbefale den.

Flertallet stiller enkelte Ændringsforslag. Jeg skal ikke omtale dem alle, thi det har altid forekommet mig at være overordentlig kedeligt for en Ordfører at skulle forklare og forsvare ethvert nok saa ubetydeligt Ændringsforslag og tidspildende for Tingets Medlemmer at høre derpaa. Jeg vil derfor nøjes med at omtale de 3 vigtigste Ændringsforslag, som vi stille. Det første gaar ud paa at indrømme Brænderierne en lignende Henstand med Betalingen af Afgiften som den, vi ved den Vedtagelse, som fandt Sted her i Tinget i Gaar, gik med til at indrømme Ølbryggerierne. Der er saa meget mere Grund til at gaa til en saadan Indrømmelse, som det her drejer sig om en langt større Forøgelse af Skatten end den, det i Gaar drejede sig om for Øllets Vedkommende. Vi have ikke foreslaaet, at denne Henstand ogsaa skulde omfatte Tillægsafgiften, og Grunden hertil er den simple, at man ikke foreslaar at forhøje Tillægsafgiften. Men jeg indrømmer, at af praktiske Grunde kan der være nogen Anledning til at stille Tillægsafgiftens Betaling paa samme Maade som Hovedafgiftens Betaling, og i alt Fald vil det maaske være rigtigst i 3die Stykke af § 15 at

foretage en formel Ændring. Mellem anden og tredie Behandling vil Udvalget tage det Spørgsmaal under Overvejelse, om man ikke i det hele skal gaa ind paa at gøre de to Betalingsfrister ens.

Vi foreslaa dernæst, at den Efterbeskatning, som Lovforslaget paalægger for de handlendes og Producenternes Vedkommende, ogsaa skal omfatte de private, som ligge inde med Beholdninger, der udgøre over 20 Liter ren Alkohol. Vi have foreslaaet denne Ændring, fordi vi gerne ville være med til at forhindre, at der finder Proformaoverdragelser Sted til Skade for de handlende indbyrdes, og vi have ogsaa ment, at det vilde være retfærdigt overfor Handelsstanden, at man stillede de private, som ligge inde med store Spiritusbeholdninger — det vil vistnok vise sig kun at være Tilfældet enkelte Steder —, under samme Vilkaar, som ere fastsatte for de handlende. Endelig foreslaa vi den samme Bestemmelse, som jeg omtalte i Gaar under Ølskatteovens Behandling, Bestemmelsen om, at Lovens Ikrafttræden skal afhænge af Vedtagelsen af det her i Tinget foreliggende Forslag om Indkomst- og Formueskat til Staten. Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) gjorde i Gaar opmærksom paa, at denne Bestemmelse ikke var klar nok. Jeg synes nu egentlig, at paa det Punkt, hvor det ærede Medlem gjorde Indvending mod Bestemmelsen, er den klar nok, men jeg har andre Indvendinger at gøre mod den, og jeg skal udtale, at Udvalget mellem anden og tredie Behandling vil være villigt til at forhandle med den højtærede Finansminister om en eventuel anden Affattelse af denne Bestemmelse.

Overfor Socialdemokratiets Ændringsforslag om Erstatning til Arbejdere, der blive arbejdsløse, kan jeg henholde mig til de Udtalelser, jeg fremsatte i Gaar angaaende det samme Krav med Hensyn til de Arbejdere, der maatte blive arbejdsløse som Følge af den forhøjede Ølskat. Jeg skal kun tilføje, at her har Spørgsmaalet vistnok endnu mindre Betydning, end det har overfor Ølindustriens Arbejdere, thi saa vidt jeg ved, er der færre Arbejdere beskæftigede i Brændevinsindustrien end i Ølindustrien.

Overfor det af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) stillede Forslag om at stryge Tillægsafgiften skal jeg allerede nu gøre den Bemærkning, at Spørgsmaalet om at lade denne Afgift bortfalde eller i det hele Spørgsmaalet om